

— Oare ce simt cei care trebuie sa-și petreaca sarbatorile în spital? întreaba Sara.

Tiberiu raspunde fără ezitare:

— Va fi un pic mai bine pentru ei daca le oferim și lor puțin din magia Crăciunului.

— Voi darui pachețelele voastre minunate pacienților, le promite doamna de la recepție. Le voi spune tuturor ca trei îngerași le-au făcut o dulce surpriza de Crăciun.

Pe chipul Sarei se citește bucuria, de parca ar pluti.

— Ce idee minunata! Nu ai vrea sa impartasesti magia Craciunului și cu alții? o întreaba Tiberiu. Tu te bucuri din plin, dar sunt oameni care nu au parte de nimic... Poate ca unii nici nu știu cum sa alunge cenușiul și sa lase spiritul Craciunului sa le încalzeasca sufletul!

— Atunci hai sa le dam vestea cea mare chiar noi, printr-un cântecel! spune Sara, deschizând larg fereastra.

— *Zurgălăi, zurgălăi, veseli zurgălăi...* fredonează Sara cu voce cristalina, stând la fereastra acoperita de promoroaca.

Încantat de idee, Tiberiu i se alatura, cântând cu bucurie.

— VĂ ROG, MAI ÎNCET! se aude vocea puternica a domnului Mihai de la chioșc. Tulburați liniștea publica!

— Dacă oamenii nu simt magia Crăciunului, trebuie să le-o aducem noi chiar acasă! spune Tiberiu, luând două cutii în brațe.

Tatăl încarcă celelalte daruri în cărucior.

